

VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA DIÁKCLAPJA

2012. JÚNIUS

XIX. évfolyam 10. szám

Kedves Gyerekek!

Túl vagyunk egy újabb, mozgalmas, sikerekben gazdag, olykor bizony nehézségekkel is tűzdelt tanéven. Új feladatokkal, számtalan kihívással találtuk szembe magunkat, és rengeteg új ismerettel gazdagodva töltöttük mindennapjainkat az iskola falai között.

Az elsősök a tanév során megismerkedhettek a betűk és a számok világával. A másodikosok már szorozni-osztani is tudnak. A harmadikosok elsőáldozók lettek, a negyedikesek túl vannak az első vizsgáikon. Az ötödikesek teljesen beilleszkedtek a felső tagozatba, megszokták az új tanárokat és tantárgyakat. A hatodikosok is vizsgáztak, a hetedik osztályosoknak pedig a fizika-kémia lett az új tantárgya. A nyolcadikosokra ebben az évben a vizsgák mellett még a felvételik is vártak.

Iskolánk tanulói nagyon szép eredményeket értek el az egyházmegye versenyein, a városi-, és az országos versenyeken is. Óvodai szakmai napunk mellett eredményesen rendeztük meg a Harmadcsepp országos versenyt. Sportnapokat, családi napokat tartottunk.

Ebben az évben volt többek között a KPSZTI által szervezett Komplex ellenőrzés is, amelynek során megdicsérték minket. Persze a mi munkánk nem lenne teljes, ha nem lenne ott a családok is. Egyre gyakrabban tapasztaljuk, hogy a növendékekkel együtt a szülők is szívesen vesznek részt a közösség programjain, segítik azok megszervezését, lebonyolítását. Még egyszer köszönjük a szülők munkáját is!

Kedves Nyolcadikosok! Ti most kapjátok utoljára kézbe a Voluntas újságot. Nyolc év alatt többször írtatok bele cikkeket és a nektek való tudnivalókat. Most a plébános atya is a ti kérdéseitekre válaszol.

Hiányozni fogtok! Főleg a huncut, pajos mosolyotok. Az, hogy fél szavakból is értettük egymást. Ezeket az éveket nem lehet

kitörölni, nyomot hagy mindenkiben. Bennünk is. Nem fogunk, nem is akarunk elfelejteni Benneteket.

A búcsúztatásom után elmondtátok, mi volt jó, és mi volt rossz az iskolai életetekben. A legtöbben azt emeltétek ki, hogy osztályközösségetek nagyon jó, és hiányozni fogtok egymásnak. Kiemeltétek, hogy iskolánkban jó közösség van, nincsenek verekedések, nagyobb magatartásproblémák. A magasabb követelményeket is jónak találtátok. Úgy érzitek, hogy többet tudtok, mint más iskolába járó diákok. Nagyon örültem annak, hogy rosszat alig tudtatok mondani. Talán egy kicsit a szigorú házirendünk az, amit többen említettetek. De megbeszéltük, miért fontos a mai világban az, hogy legyenek határok, legyenek szabályok. Egyik osztálytársatok megfogalmazta azt, ami egy pedagógusnak a legnagyobb elismerés: **Ha még egyszer általános iskolát kellene választani, megint ezt az iskolát választanám!**

Bízunk benne, hogy a középiskolában helyt álltok, és sok jót hallunk még felőletek. Reméljük, a vallásos nevelést sem felejtitek el és találkozunk veletek a szentmiséken is. Kíváncsi vagyok, hogy felnőtt korotokban is jussanak eszetekbe a búcsúszavaim, amit szent Pál apostoltól idézek: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitemet megtartottam.”

Végezetül azt kívánom mindenkinek, hogy pihenjete, játsszatek, strandoljatek sokat, de egy-két könyv elolvasása is férjen bele az időtökbe! Vigyázzatek magatokra! Óvatosan napozzatek! Kerüljete az ismeretlen vizeket! Az erdőben készüljete fel a kullancsveszélyre! Ne csak a televízió és a számítógép előtt üljete!

Főleg pedig ne felejtsetek el: Istennek nincs nyári szünete, mindig vár titeket a vasárnapi szentmiséken is!

Almási Zsuzsanna

*A tanév végén a diákember gyakran
visszagondol az elmúlt hónapokra.
Felidéződnek a sikerek, a kudarcok:*

Visszapillantó

Nekem a legemlékezetesebb az idei tanévben a hittan vizsga volt.

Azért az volt a legemlékezetesebb, mert már tavaly is vizsgáztam, és tudtam mire kell számítanom, ezért még jobban izgultam. Jobban fel voltam készülve, jobban is sikerült. Sokkal jobb jegyet szereztem idén.

Érdekes módon sokkal jobban izgultam, mégis jól teljesítettem.

Aszódi Dominik 6.o.

Pénteken két rajzóránk volt egymás után. A rajznak, amit készítettünk, az volt a címe: optikai csalódás.

Az előző órán már megterveztük a munkát, így „csak” ki kellett színeznünk. Az enyém apró kockákból állt, amire ha színezés után ránézünk, akkor mozogni látszik. Roppant izgultam, hogy sikerül-e. Aztán a padtársam, aki mellett ültem, munka közben végig vicceket mesélt. Olyan jól szórakoztam, hogy észre sem vettem, hogyan haladok. A munkám sikerült...

Gnáp Anasztázia 6.o.

Nekem az tetszett a legjobban, amikor tánc- és dráma óránk volt. Érdekes és jó játékokat játszottunk. Sajnos, csak kéthetente volt óránk, mégis nagyon örültünk neki, mert végre játszhattunk. Új játékokat ismertünk meg, amelyeket másoknak is megtaníthatunk.

Korsoveczky Lili 6.o.

Én csak néhány hónapja járok ebbe az iskolába. Az első nap volt számomra a legemlékezetesebb, amikor találkoztam az új osztálytársaimmal.

Az új tanárok, az új szokások, szabályok, társak, másféle könyvek és módszerek mind-mind ismeretlen volt nekem. Szerettem az újdonságokat, de nem csak ezért szeretek ide járni.

Kladiva Anna 6.o.

A tánc- és dráma órákon sokat játszunk. A legjobb az volt, amikor Hotelportást játszottunk.

Az volt a feladatom, hogy elmutogassam a portásnak, hogy bevittem a szállodába egy macskát, s mivel nem lett volna szabad bevinnem, bezártam a szekrénybe. Azt azonban most nem tudom kinyitni. Kérnem kellett tőle egy kulcsot. A játékban sikerült elmagyaráznom, hogy mit szeretnék, de kulcsot sajnos nem kaptam.

Így a képzeletbeli macskám most is a szekrényben van.

Varga Viktória 6.o.

Szerintem a tanév legszebb percei az osztálykirándulások voltak. A Láthatatlan kiállítás és az állatkerti kirándulás tetszett a legjobban.

Év elején az osztályunk nem volt összetartó közösség. Állandóan veszekedtünk, vitatkoztunk egymással. A Láthatatlan kiállításon megtanultam, hogy mit jelent közösségekben lenni. Többször megtapasztalhattuk az összetartozás élményét. Szerintem év vége felé már kezdjük sejteni, mi az: közösségekben lenni, tisztelni a másikat. Vagy legalábbis elfogadni.

Csak remélem, hogy jövőre ez még inkább így lesz.

Mérges Bianka 7.o.

Nekem a legnagyobb élmény a nyakkendőszenteles és a színdarab volt.

Épp akkor jöttem haza, és a legnyüzsgőbb életbe csöppentem bele. Mindenki az ünnepi hétre készülődött. Magával sodort a lelkesedés izgalma, árja.

Mivel ebben az évben kerültem az iskolába, én is fogadalmat tettem. Izgatottan vettem részt a templomi ünnepségen. Amikor a felszentelt nyakkendőmhöz értem, nem hallottam magam körül semmit, néma lett minden. A nyakkendőre szegeződött a tekintetem. Egy pillanatra meg is torpantam. Aztán ment minden a maga rendjén... az előadásig. Ott kiderült, hogy lámpalázás vagyok, izgulok a közönség előtt. Görcsben a gyomrom, gombóc a torkomban...

A legszebb pillanat az volt, amikor a többi szereplővel együtt meghajoltunk. A templomból kifelé menet olyan boldognak és szabadnak éreztem magam, mint egy madár. Azon csodálkoztam, hogy nem repülök...

Pintér Vivien 7.o.

Nekem legjobban a farsang tetszett. Nem ment zökkenőmentesen a műsorra való felkészülés, hiszen sokszor kellett próbálnunk.

Nagyon izgultunk a fellépés előtt. Jól szerepelünk, igyekeztünk együttműködni. Sikerült. Utána discó volt. Végre a nagyok buliján vettünk részt! Az ötödikesekkel valamennyien egy csapatot alkottunk. Együtt táncoltunk, és észre sem vettük, hogy elrepült az idő.

Kerezsi-Szűcs Mária Fruzsina 5.o.

Egyszer voltam, hol nem voltam...

Egy szép napon anyukám, a Jótündér, és apukám, a Varázsló, elvittek egy nagy és félelmetes várhoz.

Először félelemmel léptem be, de ez hamarosan átalakult izgalommá. Beléptem egy terembe, ami tele volt színes képekkel. Egy jámbor varázsló lépett elém.—Én leszek a mestered—mondta, és leültetett egy székre. A teremben sok velem egykorú gyerek ült: varázslók, tündérek, boszorkányok, manók, hercegnők és harcosok, mint én...

A feladatok egyre sokasodtak, a próbák egyre nehezedtek. Eljött a 8. esztendő. Olyan nehéz feladat állt előttem, mint még soha. Bátorságom már volt hozzá, az erőm viszont fogyni kezdett. Attól tartottam, hiába küzdöttem eddig. Mégis sikerült.

Eljött az év vége, amit annyira vártam. Rájöttem azonban, hogy a várral együtt a barátaitomtól is el kell búcsúznom, s ettől bizony elszomorodtam...

Szabó Luca

Egy szép napon egy várhoz érkeztem, amit úgy neveztek: iskola. Velem együtt 23 vitéz állt a kapuban. Amikor a kapu kitért, izgatottan vártuk, mi fog történni odabent.

Bevezetett a Mesterünk egy szobába, s elmondta, ha kiálljuk a próbákat, 8 esztendő múlva kiszabadulunk innen. Azonnal munkához is láttunk. Furcsábbnál furcsább dolgokat ismertünk meg, egyre-másra mindenféle feladatokkal kellett megbirkóznunk. Újra is újra számot kellett adnunk arról, amit megtudtunk. Több ember ellen kellett küzdününk egyszerre, hogy felvételt nyerjünk egy másik palotába, ahol újabb erőpróbák várnak majd ránk. Nagy küzdelmek árán értük el célunkat. Mire az utolsó próbát is teljesítettük, csak 18-an maradtunk.

A maradék 18 vitéz most búcsúzásra kész.

Császársz Levente

Egyszer voltam, hol nem voltam, egyszer még aranyos kisfiú voltam.

Aztán hogy hogy nem, iskolába kerültem. A hely először félelmetes volt nekem, mert nem voltak barátaim. Rövidesen kezdtem magam jól érezni. Az iskolában 8 ajtó volt, s csak egyikből lehetett a másikba lépni. Először meg kellett tanulni olvasni, írni, és megfejtetni a számok titkait. Volt, hogy nehéz küzdelem volt a követelményeknek eleget tenni. Egymás után léptem át az ajtók kü-

szöbét, s egyre feljebb jutottam.

A valamikori kisfiú, aki én vagyok, ma már várja a következő próbákat, s igyekszik, hogy egyre magasabb szintre lépjen.

Molnár Dániel

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisfiú, akit Gábornak hívtak. Mivel varázslócsaládból származott, amikor elég idős lett, a szülei beírták a Varázsló- és Boszorkányképzőbe.

Nagyon sok kedves varázslóinas-sal és kisboszorkával került egy osztályba. Első tanítója Erzsike néni volt, aki megtanította a varázspálca használatára: az írásra; a varázsigék olvasására; és a számokkal való bűbájokra. Gyorsan teltek az évek, Gábor egyre több és több varázsigét tanult meg. Egyre-másra ismerte meg az új tanárokat: Erika néni a bájitalok főzésére tanította meg; Ági néni a levitációval, az átváltozással és a testcserével ismertette meg; Zsuzsa néni a varázslás történetét tuszkolta a fejébe; Évi néni a bájitalok keveréséhez szükséges adatokat, arányokat tanította meg; Ildikó néni varázsmetaforákat, hasonlatokat sugallt. Először mindezek tetszetek neki, később egyre nehezebbnek találta a tanulnivalót. A 8. esztendőben próbákat kellett kiállnia egymás után.

Már csak a ballagás volt hátra, amikor el kellett búcsúznia varázslótársaitól, s új próbatételek elé kell állnia. Amelyekből nem is kevés vár még rá útja során.

Itt a mese vége, aki nem hiszi, próbálja ki maga.

Varga Gábor

Hol voltam, hol nem voltam, egyszer óvodás voltam.

Aztán az iskolába kerültem, ahol az első lépések olyanok voltak, mintha tündérvilág nyílt volna meg előttem. Mire megszoktam a varázsvilágot, és kezdtem volna jól érezni magam, próbák sorát kellett kiállnom. Mindig újabb és újabb próbák elé értem. A legfélelmetesebb az volt, amikor az első vizsgával találtam magam szemben. Az maga volt a sárkány. Előbb háromfejű, aztán később hétfejű, sőt 12 fejű... Így vagy úgy, de végül minden sárkányt legyőztem. Akik velem együtt harcoltak, azok közül voltak, akik el is buktak. Csak 18-an éltük túl.

Akik győztek, boldogan élnek, míg meg nem halnak.

Kovács János

Amikor még kis boszorkány voltam, irigykedve néztem a nagyobb boszikat, akik a másik kastélyba jártak, mert furcsa, varázslatos dolgokról meséltek.

Aztán eljött az a nap, amikor én is bemehettem abba a kastélyba. Akkor még nem tudtam, mi vár rám, de bizonyos voltam benne, hogy csakis jó lehet. Az első négy esztendő könnyen ment. Megtanultam varázstollal írni, varázserseket olvasni, meg tudtam számolni varázscukraim is. Átléphettem a felső varázsiskolába, ahol még több dolgot tanultam. Itt komoly varázslatok vártak rám. Nehéz feladatokkal kellett megbirkóznom, de mindig volt segítóm, aki tudással vértezett fel. Az utolsó előtti évtől a bájital-készítés tudományával is megismerkedtünk.

Most, hogy az utolsó napokat töltjük a varázskastélyban, most, amikor az utolsó varázsigéket sajátítjuk el, amikor az utolsó bájitalokat főzzük meg, döbbenünk rá, hogy soha jobb kastélyba nem tévedhettünk volna. Itt sikerült lefektetnünk az alapokat, és tudjuk, ennél már csak nehezebb próbák várnak ránk.

Reméljük, hogy az eljövendő időkben majd helyt tudunk állni.

Máté Vivien

*Egyszer voltam,
hol nem voltam,
Sok próbát én itt kiálltam,
Egyen-kettőn helyt is álltam.
Sok manóval verekedtem,
Sárkányokkal megküzdöttem.
Varázsigét megtanultam,
Bájitalt is kikutyultam.
Innen most már tovább megyek,
Ezért Isten veletek.
Nagy Ádám*

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer 18 kisördög.

Egy napon kiderült, hogy a kisördögöknek iskolába kell menniük. Ezzel megkezdődött a küzdelemmel teli élet. Küzdés volt ez a kisördögöknek is, hiszen meg kellett komolyodniuk, de küzdelem volt tanáraiknak is, hiszen napról napra fel kellett készülniük a kisördögökkel való találkozásra, a velük való foglalkozásra. A fontos dolgok megtanítása, az ördögtermészet megjavítása nem volt egyszerű feladat. Nem is minden sikerült tökéletesen...

Ennek ellenére a kisördögök megszerették egymást és az iskolát, a tanárok pedig megszerették a kisördögöket. Nyika Emese

Egyszer voltam, hol nem voltam...

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy fiú. A családban ő volt a legkisebb. Amikor kijárta az óvodát, elérkezett élete legnehezebb pontjához: iskolába kellett mennie.

Minél többet járt iskolába, annál nehezebbnek tunk a mindennapok, és a fiú egyre letörtebb lett. Három évvel később a fiú családja másik városba, Pécelre költözött, így másik iskolában kellett folytatnia élete rögzös útját. Megismerkedett az új környezettel, az új társakkal, és egyszerre azt vette észre, hogy ez az iskola sokkal jobban tetszik neki, mint az előző. Teltek a napok, hónapok, és azt vette észre, hogy sokkal jobban fejlődött, mint annak előtte, sokkal több a barátja is. A tanító néni nagyon kedves és figyelmes volt ugyanúgy, mint a felosztályfőnök a következő évben. Az ötödik osztály sok új tantárgyat, és ismereteket hozott, meg új tanárokat. A következő év jobb eredményeket hozott, hetedikben pedig az előzőeknél több munka, feladat várta. Az utolsó évre a kisfiú mintha megérett volna: a félévi bizonyítványa már kezdett ahhoz hasonlítani, amit jó bizonyítványnak neveznek.

Mire a fiú ide eljutott – sok fáradtság és gyötrelme után –, azt vette észre, hogy idő közben felnövekedett. Csak reméli, hogy amikor a következő iskolában újra kezd az utat, sokkal könnyebben, biztonságosabban halad majd tovább...

Hesz Dániel 8.

Hol volt, hol nem volt, az Apáca-dombon túl, Csúnya-tavon túl, sőt még azon is túl, túl, túl... volt egy „állatiskola”.

2004-ben úgy esett, hogy 23 különböző kis állatkát zártak oda össze. Ahányan voltak, annyifélék voltak: akadt közöttük fürge zerge, lusta lajhár, tüskés süni... A feladatuk ugyanaz volt: megtanulni a túléléshez szükséges tudnivalókat, hogy amikor a sötét rengetegbe kikerülnek, könnyen eligazodjanak. Segítette őket ebben néhány bölcs bagoly, tapasztalt róka. Nyolc év telt el, s közben a 23-ból csak 18-an maradtak. Valamennyien másfelé vágnak: van, aki egzotikus, ismeretlen vidékeket kíván bejárni; mások új társak megismerésére vágnak; megint mások alig várják, hogy vadásztudományukat kipróbálják...

A kimért idő lassan eltelik, és a vadakká serdült állatkák csodálkozó tekintettel néznek farkasszemet egymással: az egyik szemük sír, a másik meg nevet. Sír, Katona Nikolett

mert akármennyire is különböztek, időközben megszerették egymást, és biztos, hogy fájni fog kicsit egymás hiánya. Nevet a másik szemük, mert valamennyien kalandvágyók és merészek: alig várják az új kihívásokat... S hogy erre mennyire készültek fel? Majd kiderül...

Krekács Dominika 8.

Egy szép napon korán reggel kelt fel a Királyfi.

Királyi anyukája elvitte őt egy kacsalábon forgó óriási iskolába. Itt tanult meg írni, olvasni és a számokat irányítani. Sok barátra tett szert: Haspókra, és a mindig bamba Nyurgára. Nap nap után együtt állták ki a különböző kihívásokat, és négy esztendő próbatételei után elérkeztek a varázslószintre. Fájó szívvel búcsúztak el a tanító nénitől. A következő esztendőben a Királyfi megismerkedett a természettel, a világ csodálatos lényeivel. De ez mind nem volt elegendő, ezért a következő évet egy másik varázslóképzőben kezdte. Új barátokat szerzett és újabb varázslatokkal ismerkedett meg. A hetedik esztendőben még újabb tárgyakkal, ismeretekkel gazdagodott. Végül eljött a három próbatétel ideje: először jó jegyeket kellett beszereznie, majd meg kellett felelnie egy írásbeli vizsgán, végül szóban is el kellett varázsolnia a fővarázslókat...

Ügyesen vette a próbákat, ezért jutalmul elbúcsúztatott a varázslóképzőtől.

Kerestély Koppány Dávid

Réges régen, 8 évvel ezelőtt egy kis város szívében csodás palotára bukkantam. Ebben a palotában tündérek tanították naphosszat tanították a huncut kis manókat.

Úgy döntöttem, én is elszegődök ebbe a palotába – természetesen manónak. Ma – 8 év múltán – hogy kinőttem a manókorból, el kell hagynom a kastélyt. Mégis megőrzöm minden csodáját és varázsát a szívemben. A legnehezebben manótársaimtól válok el.

A tündérek arcán pedig azt láttam: egyik szemük sír, a másik nevet ránk...

Drága tündéreim!

Isten veletek,
nem feledünk benneteket,
szívünkben él emléketek,
eresszétek el a kezünk,
itt marad a szeretetünk!

Katona Nikolett

Egyszer voltam, hol nem voltam, az Óperenciás-tengeren túl éltem nagyon jóképű Királyfiként.

Egy borús napon levelet kapott a királyi család, amelyben az állt, hogy a királyfinak próbatételeket kell kiállnia. Mit volt mit tenni, a Király, a Királyné és a Királyfi három nővére könnyes szemmel vett búcsút az ifjú trónörököstől. Amikor a próbatétel helyszínére ért, megnyugodott, hiszen azt látta, más királyfiak és királylányok is vannak ott. Trollandiából, Sárkányfalváról és más-honnan is. Az első próbatétel mindenkinek nehezebbre esett, mert kiderült, hogy valamennyien elveszítették rangjukat. Azt visszazerezni csak a tudás megszerzésével lehet. Bár mindenféle sebeket és sérüléseket szereztek a harcok során, és meg kellett küzdeniük mindenféle sárkánnyal meg misztikus, különös lényekkel, mégis sikerült évről évre minden próbát teljesíteniük. Bejutottak az ismeretekre át a tudomány világának kapujáig.

Ekkor jött el a búcsúzás ideje. Visszatérhettek valamennyien otthonaikba, ahol hétországba szóló mulatságot csaptak.

Ez volt a Királyfi meséje.

De még folytatnia kell az utat, hogy tudása a királyok közé emelje.

Itt a vége fuss el véle.

Vida Sándor

A kerek erdő közepén élő tündércsalád tündérlánya, Ivett, a tündériskola 8. évében a legnehezebb akadály előtt állt.

Le kellett győznie a hétfejjű sárkányt, és a gonosz varázslót. Ivettnak nagyon sok dolga volt, és nem is ért rá mindig harcolni, de segítségére voltak tündérbarátai a próbák során, meg a tündértanárok is. A tündérlány nem adta fel, folyamatosan harcolt. Év vége előtt, amikor már azt hitte, semmi sem áll útjában, hogy megtalálja a boldogságot, a varázsló megállította a középiskola felé vezető úton. – Felkészültél-e arra, hogy ismeretlen helyen folytasd az életedet és új emberekkel ismerkedj meg? – kérdezte. Ivett elbizonytalanodott. Tudta, hogy nagyon fognak hiányozni a barátok és a megszokott dolgok. Előtte állt az ismeretlen. Tétova tekintettel nézett végig társain. Szemükből biztatás sugárzott felé. – Felkészültem – mondta bátran. Így aztán kiállta a próbát.

A gonosz varázsló köddé vált, de a tündérbarátok ott maradtak mellette. Aki nem hiszi, nézzon ránk! Jámor Ivett

Egyszer voltam, hol nem voltam...

Egyszer voltam, hol nem voltam,
voltam egyszer én.

Amikor kicsi voltam, alig vártam, hogy iskolába mehessek. Teltek-múltak az évek, s első osztályos lettem. Az iskolám kapujában várt minket egy szörnyeteg. Egy medve. Ő volt az igazgató, akinek a dörmögésétől mindenki össze-rezzent. Az évek során éreztem, hogy egyre több rémség vár az iskolában, a törpékkel, manókkal is gyakran összeveszem, akik oda jártak, ezért ott is hagytam azt az iskolát... Ebben az iskolába iratkoztam át.

Jobban is éreztem itt magam. Most már nyolcadikos vagyok. Félek, ha innen elmegyek, újabb szörnyek leselkednek rám.

Itt a végem, fussak én el?

Ipacs Laura

Egyszer voltam,
Hol nem voltam,
Arra eszméltem,
Megszülettem.

Iskolába akartam járni,
Gyermekek között lenni,
Sok-sok mindent megtanulni,
A világról mindent tudni.
Iskola ajtó előtt álltak a tanárok,
Mellöttük egyenruhás diákok.
Vártak engem mosolygós arccal,
S megannyi örömteli pillanattal.
Itt állunk most nyolcadikos létünkre
Új kihívásoknak bátran állunk elébe.
Mahlaj Violetta

Amikor a szüleim bejelentették, hogy iskolába kell járnom, sokat törtem a fejem: mi is az az iskola? Eszik? Vagy isszák? Ezért elengedtem a fantáziámat, és elképzeltem, milyen is lehet az az iskola....

Kora reggel volt, a szúnyogok kukorékolására keltem. Felvettem a ruhám, amit az Iskola küldött számomra. Elég kényelmetlen volt. Egy köpeny. A várban királyfiak és királylányok éppen tököket dobáltak egy kör alakú valamibe. Z Kiderült, hogy ez egy játék, amit kosárnak hívnak. Zsuzsa néni felvilágosított, hogy a játéknak, amit éppen játszanak szabályai is vannak. Ez számomra meglepő volt. Aztán egymást érték a meglepő dolgok... 8 esztendőn keresztül.

A nyolcadik esztendőben már minden királyfi és királykisasszony azért izgult, hová tud bekerülni a következőkben. Kiből lesz békasütögető, krajcárszámoló, vagy éppen földbúvár. Rövidesen kiderült, hogy mindenki kapott helyet ott, ahová el akart helyezkedni. Még én is.

Megegyeztünk társaimmal, hogy az elkövetkezendő idők során tájékoztassuk egymást arról, hogyan megy sorunk. Örökös barátságot kötöttünk, amit még a hurrikán sem tud szétszakítani... és erre felébredtem.

Álmom, és első nyolc iskolai évem véget ért.

Matkó Lília

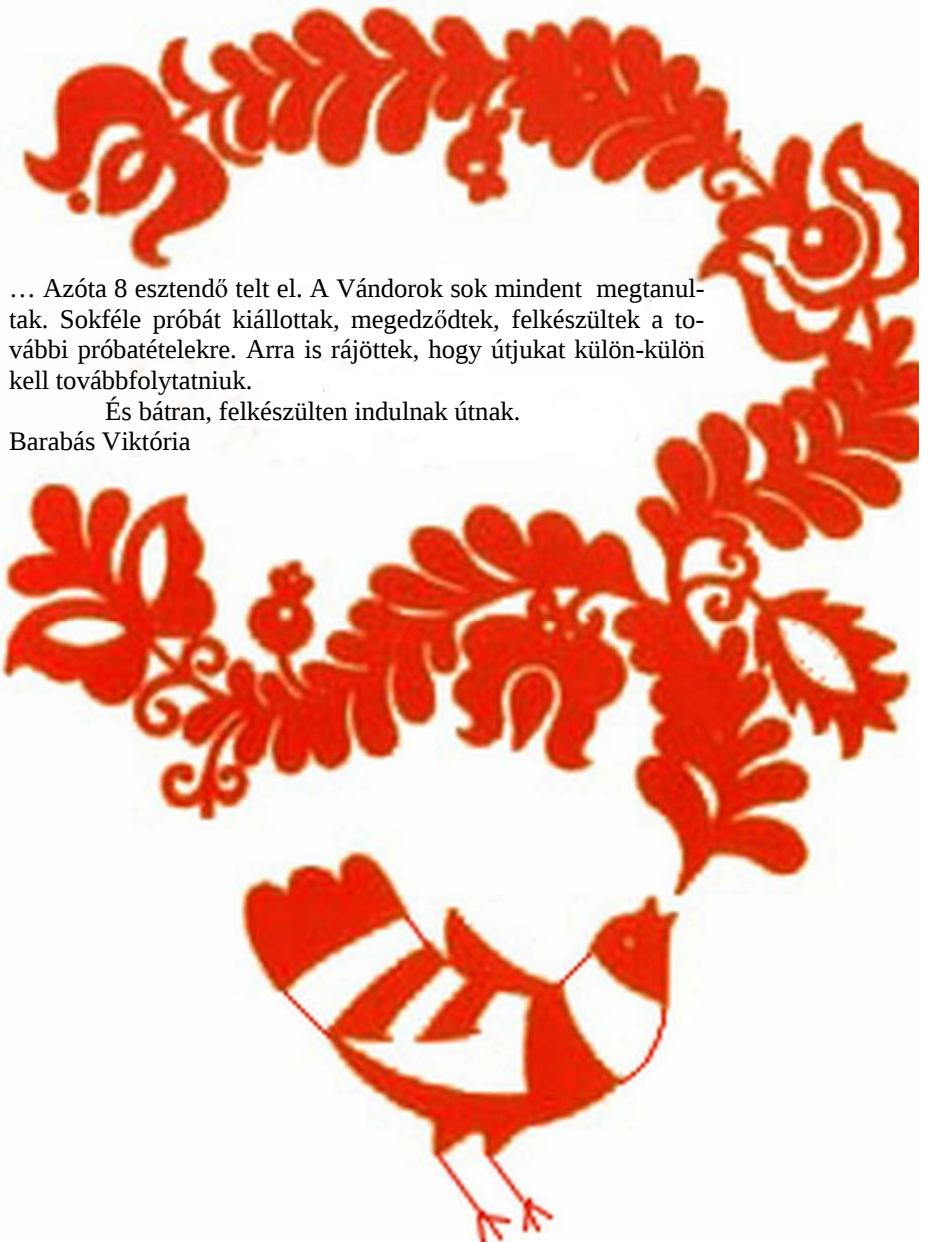
Hol volt, hol nem volt, volt egyszer 18 Vándor. 6-8 évesek voltak. Azért indultak útnak, hogy tudásukat gyarapítsák.

Nagyon jó barátok voltak, bár gyakran összekaptak.

Mentek három hegyre. De nem jártak sikerrel. Csak fák, bokrok, virágok voltak ott. Egyik vasárnap a semmi közepén megpillantottak egy építményt, amelyen egy kereszt volt. Megörültek a lát-

ványnak. Remélték, itt megpihenhetnek.

Amikor beléptek az épületbe, tátott szájjal nézték, milyen csodaszép helyre értek. Megpihentek, megnyugodtak, és meg is egyeztek, hogy ebbe az épületbe, amit templomnak hívnak, többször is betérnek majd. Hosszú heteken át jártak a templomba. Minden vasárnap ott voltak, és egyre jobban érezték ott magukat. Már tudták, ki az az Isten. Tudták azt is, hogy velük van, vigyáz rájuk, és szívesen látja őket a házában. Annyira megörültek ennek, hogy a környéket meg sem csodálták. Egyik nap, amikor éppen be akartak menni, az atya megállította őket. — Miért nem mentek a Szent Erzsébet Iskolába? Itt van a közelben. Ott többet is megtudhattok, ott nyugodtan tanulhattok. Segíték bejutni! - mondta. A Vándoroknak felcsillant a szeme, hiszen éppen ezért indultak útnak.

... Azóta 8 esztendő telt el. A Vándorok sok mindent megtanultak. Sokféle próbát kiállottak, megedződtek, felkészültek a további próbatételekre. Arra is rájöttek, hogy útjukat külön-külön kell továbbfolytatniuk.

És bátran, felkészülten indulnak útnak.
Barabás Viktória

Lélektől lélekgig

Az atya válaszol...

Ebben a hónapban is folytatjuk sorozatunkat. Megkértük Burger Ferenc atyát, hogy az iskolánk nyolcadikosait érdeklő kérdésekre válaszoljon lapunk hasábjain. Kérésünket meghallgatta, íme itt olvashatjátok a válaszait.

Mennyire volt jó gyerek?

Nem voltam rossz gyerek, de kifejezetten jó sem. Szerintem átlagos kicsit félénk fiú voltam.

Hány éves volt, amikor eldöntötte, hogy pap lesz?

20 évesen indultam el, de kb. 17-18 voltam amikor komolyan kezdtem vele foglalkozni.

Hogyan találta meg a hitet?

Nem tudok erre időbeli választ adni. Így neveltek, de tudom, hogy a fiatal felnőtt koromban nagyon sok kérdésem volt és ezeket feltettem az atyáknak, akik minket vezettek. Ők is fiatalok voltak és a legtöbb kérdésre tudtak választ adni. A teljes megalapozottság pedig a szemináriumi tanulmányaim alatt történt meg. Nekem nagyon fontos az, hogy igaz legyen amit hiszek és amit tanítok. Ezen áll ma a hitem.

Miért akart pap lenni?

Egy belső készítés hatására. Bennem volt ez a „unszolás” és nagyon izgatott. Meg kellett válaszolnom erre a belső vágyra, hogy nem valami tévedés-e ez. Úgy gondoltam, hogy megér ez nekem öt évet – annyi volt akkor papi szeminárium ideje –, hogy kipróbáljam magam és kiderüljön, hogy valóban az én utam-e ez. Belenőttem és stabilizálta a hitemet. Így aztán elvállaltam.

Mindig pap akart-e lenni?

Nem, csak lassan adtam be a derekam. Kb. két év volt mire el mertem indulni az úton. Nem tudtam mire számíthatok és mi vár rám.

Milyen érzés volt megtartani az első szentmiséjét?
Nagyon felemelő és megható. Még ma is emlékszem a hangulatára.

Gondolt-e már arra, hogy a papi hivatást ott hagyja?

Igen, többször is. Az tartott vissza, hogy én a szavamot adtam az Istennek és nem tudhattam, hogy milyen lesz a jövő. Ő tudta, amikor hívott, így hát maradok amíg csak élek

Mióta motorozik, és miért szereti?

Kissrác korom óta kapcsolatban vagyok a technikával, most is szeretem. Nagyon jó érzés motorozni, mert megszűnik az az érzés, hogy ki vagyok és mit kell tennem. Olyankor csak egy motoros vagyok az úton a többi között.

Atya főtt van-e valamelyik közösségi oldalon?

Egy darabig fenn voltam az iwiwen, de nem tudtam beleszokni abba rengeteg fölösleges csevegésbe. Meg biztonságosabbnak is tartom, hogy azzal tartom a kapcsolatot akivel én akarom.

Mi tetszett legjobban a 8. osztályban?

....Titeket már az elsőáldozás óta ismerlek. A lelkigyakorlatokon nyitottak, érdeklődők voltatok. Remélem, hogy ballagás után is többször találkozok veletek a szentmiséken és az ifjúsági programokon is.

HÍREK

Nyári táborok

2012. június 18-23.

KÉZMŰVES ÉS OLVASÓ TÁBOR AZ ISKOLÁBAN

2012. június 18-23.

ALSÓS NYÁRI TÁBOR DUNAVARSÁNYBAN

2012. június 18-23.

FELSŐS NYÁRI TÁBOR SZANDÁN

2012. június 13-án és 14-én

gyermeknapot és sportnapot tartottunk az iskolában.

A sok vetélkedő, kupa és verseny mellett vendégünk volt a világbajnok PEANZA csapat.

A tanév utolsó napjai nagyon kellemes hangulatban teltek, igen jól éreztük magunkat.

A fényképeket megnézheted weboldalunkon.

2011. június 11-én

a tanulmányi kirándulás keretében tanulóink a következő programokon vettek részt:

1.o. Szentendre, skanzen,

2.a, 2.b Esztergom,

3.a, 3. b. Ópusztaszer,

4.o. Visegrád,

5.o. Budapest „A Pál utcai fiúk nyomában”

6-7.o. Eger,

8.o. Budapest hajókirándulás

Tisztelt Szülő!

Amennyiben gyermeke jogosult az ingyenes tankönyvekre, annak igazolását szíveskedjen beszerezni, é a tankönyvek átvételekor bemutatni a könyvesboltban. Igazolás nélkül a könyvesbolt nem adhatja ki az ingyenes tankönyveket.

Megértését köszönjük!

VENI SANCTE időpontjáról és a
2012/2013. tanév első tanítási napjáról HONLAPUKRÓL
tájékozódhatnak

VISZONTLÁTÁSRA!

Kellemes pihenést, jó szórakozást, szép vakációt!

A nyáron érezték jól magatokat, pihenjete, játsszatok, nevesetek sokat. A tanulá-
ról azonban ne feledkezzetek meg!

LOVASTÁBOR

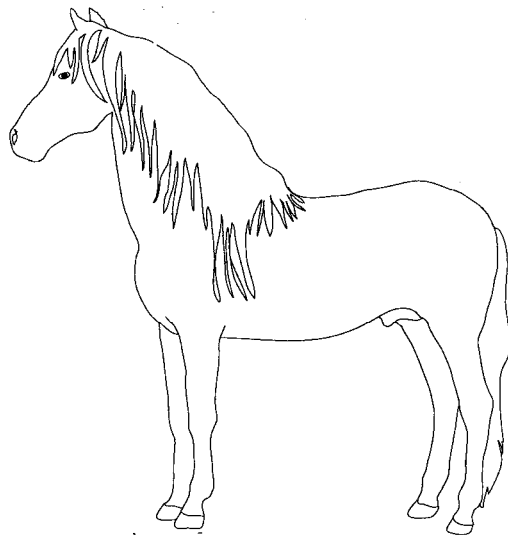
Napi kétszeri lovaglással, elméleti és gyakorlati oktatás-
sal, lovas kocsikázással, ló- és más házi állatok gondozá-
sával, ügyességi vetélkedőkkel, íjászkodással, kézműves
foglalkozással, kirándulással, tábortűzzel.

1173 Budapest, Pesti út 474.

Részvételi díj: napközis—25.000 Ft/fő, sátras—30.000
Ft/fő

Időpontok: július 2-6., július 16-20., július 30- augusztus
3., augusztus 13-17.

Elérhetőség: Miklósy Ildikó 06-70-3830379; [www-](http://www.megafarm.hu)
www.megafarm.hu; magarmkft@gmail.com

NYELVI TÁBOR, NYÁRI INTENZÍV tanfolyamok

MIT LEHET CSINÁLNI EGY KISVÁROSBAN A HOSSZÚ SZÜNIDŐ ALATT?

Az Ön gyermeke biztosan jó helyen van a nyári szünetben, míg Ön munkáját végzi?

NYÁRI INTENZÍV TANFOLYAMOK ingyenes szintfelméréssel

Tanfolyami árak: 800.-Ft / tanórától (min. 6 fő esetén)

JUNIOR NYELVVIZSGÁRA FELKÉSZÍTÉS, PRÓBA NYELVVIZSGÁVAL

ANGOL, NÉMET NYELVI, KÉZMŰVES és SZINJÁTSZÓ TÁBOR

Július 02-től augusztus 17-ig heti turnusokban, 6-11 évesek számára

Hogy az Ön gyermeke biztosan jó helyen lehessen!

**A TANÉV FOLYAMÁN FELNÖTT, DIÁK ÉS OVIS ANGOL, NÉMET NYELVTANFOLYAMOK FOLYAMATOSAN
INDULNAK, MINDEN SZINTEN**

Jelentkezés személyesen a Nyelvstúdióban, vagy e-mailen keresztül.

Bővebb információ: a **Napsugár Nyelvstúdióban, Pécel, Maglódi út 9.** **tel +36 20 9939 045**

napsugar nyelvstudio@gmail.com Fnysz: 00135-2011 Int.akkr: AL-2526 www.napsugar nyelvstudio.hu

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában
Pécelen, a Kossuth tér 7. szám alatt
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: Molnárné Cselőtei Ildikó

A 2011/2012. tanév díjazottjai

Az év tanulója

4. osztályban: Dolecsek Fanni, Király Viktória

5. osztályban: Hajdú Márk

6. osztályban: Bánfi Zsombor, Péter Dóra

7. osztályban: Pintér Vivien

Az év legjobb hittanosa:

1-4. osztályban: Bezák Olivér 2.b, Károly Bálint 3.a,
Dolecsek Fanni 4.o.

5-8. osztályban: Péter Dóra 6.

Az év legjobb matematikusa:

1-2. osztályban: Molnár Levente 2.a

3-4. osztályban: Dicső Zoltán 3.a

5-6. osztályban: Nánási Marcell 6.o.

7-8. osztályban: Pintér Vivien 7.o.

Az év legjobb versmondója:

1. osztályban: Markovics Csaba 1.o.

2. osztályban: Torkos Tímea 2.b

3. osztályban: Monori Péter 3.a

4. osztályban: Dolecsek Fanni 4.o.

5-6. osztályban: Szabó Sára 6.o.

Az év legjobb mesemondója:

1. osztályban: Egyed Gábor 1.o.

2. osztályban: Borsos Máté 2.b

3. osztályban: Károly Bálint 3.a

Az év legjobb prózamondója:

5-6. osztályban: Bánfi Zsombor 6.o.

Az év szépírója:

1-2. osztályban: Nemeskéri Kitti 1.o.

3-4. osztályban: Király Viktória 4.o.

A TANULMÁNYI VERSENY NYERTESEI

1. osztály:

I. hely: Nemeskéri Kitti, Molnár Máté
II. hely: Egyed Gábor, Haszara Lázár,
Molnár János

2.a osztály:

I. hely: Petró Lukács
II. hely: Molnár Levente
III. hely: Dicső Dóra, Bezák Viktória

2.b osztály:

**I. hely: Bezák Olivér, Goóg Anna,
Mozsolits Bence**
II. hely: Borsos Máté, Hegedüs Nóra,
Réz Luca
III. hely: Kővári Dóra, Varga Panna

3.a osztály:

I. hely: Dicső Zoltán
II. hely: Károly Bálint
III. hely: Hajdu Bálint

3.b osztály:

I. hely: Tóth Anna Jázmin
II. hely: Oláh Márk
III. hely: Kuszák Hajnalka

4. osztály:

I. hely: Dolecsek Fanni
II. hely: Király Viktória
III. hely: Takács Nóra

A TANULMÁNYI VERSENY NYERTESEI

5. osztály:

I. hely: Hajdú Márk
II. hely: Kocsis Adél
III. hely: Lugosi Gábor

6. osztály:

I. hely: Bánfi Zsombor, Péter Dóra
II. hely: Nánási Marcell
III. hely: Kepler Tamara

7. osztály:

I. hely: Pintér Vivien

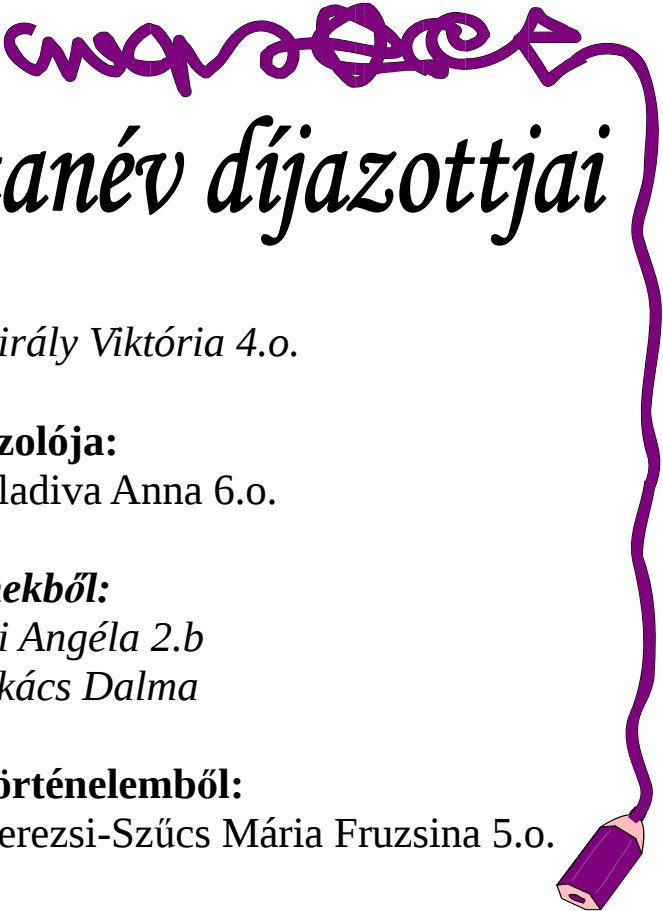

8. osztály:

I. hely: Kerestély Koppány Dávid

Mindig emlékezz arra, hogy az igyekezet és a küzdelem megelőzi a sikert, még a szótárban is.
(Sarah Ban Breathnach)

A 2011/2012. tanév díjazottjai

Az év helyesírója:

1-4. osztályban: Király Viktória 4.o.

Az év legjobb rajzolója:

5-8. osztályban: Kladiva Anna 6.o.

Az év legjobbjá énekből:

2. osztályban: Egri Angéla 2.b

4. osztályban: Krekács Dalma

Az év legjobbjá történelemből:

5-6. osztályban: Kerecsi-Szűcs Mária Fruzsina 5.o.

Az év legjobbjá németből:

1-4.osztályban: Dolecsek Fanni 4.o.

5-6.osztályban: Péter Dóra 6.o.

Az év legjobbjá angolból:

5-6. osztályban: Barka Johanna 5.o

7-8. osztályban: Pintér Vivien 7.o.

Az év legjobb informatikusa:

5-6. osztályban: Bánfi Zsombor 6.o.,

Nánási Marcell 6.o.

Az év legjobb sportolója:

5-6. osztályban: Szabó Csenge 5.o.

Szent Erzsébet-díj szülőknek:

Nánásiné Körmendy Mariann